

"EL FULL PARROQUIAL" DEL BISBAT DE GIRONA DEFENSA EL DRET A DECIDIR

El Bisbe Francesc Pardo escriu als feligresos una glossa publicada diumenge 7 de setembre de 2014 al Full Parroquial

"Pensant en el nou curs, que de fet comencem aquesta setmana, preparant el retorn al «col·le», escollint activitats, assumint responsabilitats, celebrant la Diada Nacional de Catalunya, organitzant novament la vida de cada dia, he recordat les recomanacions que sant Pau fa als cristians de Filips: «Viviu sempre contents en el Senyor! Ho repeteixo: viviu contents! Que tothom us conegui com a gent de bon tracte. El Senyor és a prop. No us inquieteu per res. En tota ocasió acudiu a la pregària i a la súplica i presenteu a Déu les vostres peticions acompanyades d'acció de gràcies.

I la pau de Déu, que sobrepassa tot el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist.

Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, pur, amable, lloable, tot allò que sigui virtuós i digne d'elogi.... I el Déu de la pau serà amb vosaltres» (Fl 4,4-7).

- Viure contents. No es tracta de qualsevol alegria, sinó de l'alegria que prové de l'Evangelí, de viure acompanyats per Jesús, de confiar-hi, de deixar-nos transformar per Ell. Alegria, que no és resultat de l'èxit, de la fama, del reconeixement, de la sort, sinó de l'amor rebut i ofert i del sentit que té la nostra vida.

- Tractem bé tota persona, tant les persones més properes com les més allunyades de nosaltres a causa de les seves posicions, tarannàs... En tots els nivells de la nostra relació familiar, veïnal o social, no hem de respondre a les desqualificacions amb més desqualificacions, sinó valorar la diferència mantenint el respecte mutu. Ens cal preservar la convivència sabent que la diferència és un patrimoni col·lectiu. Hem de saber construir ponts de «comunió», exigència fonamental per a nosaltres cristians.

- Interesseu-vos per tot allò que és autèntic, respectable, just, amable... tot el que és virtuós i digne d'elogi... pensant en Catalunya (Onze de Setembre) i en tots nosaltres, ciutadans de Catalunya. Siguem conscients que ningú no és propietari del país, i que no hi ha una sola cultura ni una sola manera d'estimar-lo. És prioritari esforçar-se per cercar el bé comú per sobre de la pròpia manera de

pensar i per sobre de qualsevol estratègia. Concretament, cal defensar el que sincerament creiem que és millor per als ciutadans, però alhora ens cal ser respectuosos, justos, amables envers les persones i grups que tenen diverses postures en relació amb Catalunya i el seu encaix amb Espanya.

Tanmateix, cal sempre el discerniment, la informació, el raonament i la possibilitat de decidir... Considero vigent la meva reflexió del dia 8 de setembre de l'any passat (2013). **Conèixer què desitgem els ciutadans és fonamental per assumir decisions, siguin les que siguin, i per configurar el present i el futur.**

- El Senyor és a prop. No us inquieteu per res... La preocupació pel que viurem o ens passarà aquest curs és normal en tots els àmbits en els quals vivim. Tanmateix, **sempre ens hem de sentir acompanyats pel Senyor i fiar-nos de la seva promesa: «Jo seré amb vosaltres cada dia fins a la fi del món».** No és que la seva presència solucioni els problemes automàticament, però sí que configura les nostres actituds i sentiments.

- I acudim a la pregària per donar gràcies i demanar. No dubtem de la força de la pregària. Si aprenem a convertir en pregària els problemes, les flaqueses, els interrogants, les necessitats, els motius de sofriment, les foscor... la nostra comprensió de les persones i dels fets serà nova i diferent."